

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6036 ff.).

Formanden: Denne Sag kan ikke foretages i Dag uden Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold.) Det er saaledes givet.

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C)

vedtoges enstemmigt med 83 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Kontingentbetalingen paa de kgl. Døvstummeanstalter og Aandssvageanstalterne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.).

Sagen sattes under Forhandling.

Johannes Jensen: Der gaar et gammelt Sagn om, at et tidligere Medlem af dette høje Ting en Gang skal have stemt imod alle Paragraffer i en Lov, men endte med at stemme for selve Loven; da man spurgte ham, hvorfor han stemte for selve Loven, naar han havde stemt mod alle Paragraffer, sagde han, det forekom ham, at vore Love havde for mange Paragraffer. Denne Indvending kan ikke gøres mod det Lovforslag, vi her behandle, det er en lille, let overskuelig Lov, der kun indeholder 3 Paragraffer, hvoraf den ene endda er den nødvendige Paragraf om Lovens Ikrafttræden.

Forholdet er jo dette, at Staten ejer fire Døvstummeanstalter i Landet, nemlig Københavns Døvstummeinstitut, det kgl. Døvstummeinstitut i Fredericia, Fredericia Døvstummeskole og Nyborg Døvstummeskole, og Betalingen for Eleverne paa disse Skoler er fastsat til 300 Kr., som udredes enten af den paagældende Elevs Forsørger, for saa vidt han har Raad dertil, eller i modsat Fald af Kommunen, enten

Amtskommunen, Amtsfattiggkassen eller Købstadkommunen. Det Underskud, disse Anstalter have ud over den Indtægt, de saaledes have, dækkes af Statskassen. Det viser sig paa det sidst aflagte Regnskab, at Kontingentbetalingen har udgjort et Beløb af ca. 103,000 Kr., og Staten har maattet tilskyde i alt 247,000 Kr. Det vil med andre Ord sige, at Staten har maattet tilskyde mere end de to Trediedele af Udgifterne ved disse fire Anstalters Drift. I 1904 kom der en Lov, hvorved Kontingentbetalingen forhøjedes fra 280 til 300 Kr. Det foreliggende Lovforslags § 1 gaar nu ud paa yderligere at forhøje Kontingentet fra 300 til 350 Kr., og denne Udgift vil jo falde paa Amtskommunerne og Købstadkommunerne, og den vil bringe det Beløb, Staten maa bidrage til disse Anstalter, ned med et tilsvarende Beløb.

Der kan maaske gøres nogen Indvending mod, at man saaledes forhøjer det kommunale Tilskud til Fordel for Staten. Men det maa paa den anden Side ikke glemmes, at disse Anstalters Udgifter i Aarenes Løb ere blevne stærkt forøgede ved Lønningsforhøjelser baade til Lærerkræfter og Opsynspersonale, og at Staten alene har maattet bære disse Udgifter. Nu vil man altsaa regulere Forholdet og indføre en Ordning, hvorved Fordelingen mellem Stat og Kommune bliver lidt mere ligelig.

Vore Aandssvageanstalter ere jo ikke Statsinstitutioner, men selvejende Institutioner. Vi have her paa Sjælland to, nemlig Gamle Bakkehus og Ebberødgaard, og i Jylland to, de Kellerske Anstalter mellem Fredericia og Vejle og en Anstalt ved Ribe. De Herrer erindre den Historie, at Ribe i over 40 Aar havde gjort Krav paa at faa Erstatning for det Tab, den havde lidt ved Landafstaaelsen i 1864; den havde ønsket en Havn, men fik en Aandssvageanstalt. Det kommer ganske vist ikke denne Sag ved, jeg nævner det kun i denne Forbindelse for at illustrere, hvor vanskeligt det er at tøj Statens kolde Hjerte op, naar det gælder om at vise Retfærdighed overfor de Byer, der have lidt Uret. Vi have altsaa her i Landet de sjællandske Anstalter, hvor der tilsammen er 865 aandssvage, og de Kellerske Anstalter, som ere Landets største med 945 aandssvage, og endelig den lille Anstalt ved Ribe. Det er som sagt selvejende Institutioner, som skulle klare sig selv med et vist Statstilskud, og dette er ved Loven bestemt til at udgøre 300 Kr. for hver af de Pladser, som disse Anstalter maatte være normerede til, og da der er i alt